

težko, če si ji to pōsreči v tem drž. zboru, brez stalne večine. — V novem zastopu mesta Dunaja imajo nemški liberalci dve tretjini večine in je torej v njih „rokah vsa mestna uprava. To ni posebna sreča za mesto, izlasti ne v denarstvenih rečeh, kajti liberalci znajo dobro, kako se jemlje na posodo, ne pa, kako se dobro gospodari z denarjem. — V Gradci si je mesto zopet volilo dr. Portugala za župana ter je ves zastop še v rokah liberalcev. — Društvu „Südmark“ napravlja po nemških mestih in trgih štajarskih sedaj obilo „nemških veselíc“ ter skuša tako pridobiti denarja za svoje kvarne namene. — V Koroškem Pliberku so zagrizeni nemčurji in niso pripustili, da se obhaja ondi zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda; vsled tega se je le-to vršilo na Suhi in sicer sijajno, nad 300 slov. kmetov je bilo navzočih. — Obč. zastop trga Grebinje pozivlje slov. dež. poslanca, naj odstopita, ker mu nista po volji. Čuden zastop, ali je mar on ju izvolil? — V prihodnjem tednu bodo v Ljubljani dopolnilne volitve v mestni zastop. Dve stranki stojite si v tem nasproti; škoda pa je to, da vojska med njima ni nič kaj dostojna. — Kranjski „Sokol“ udeležuje se koncem meseca junija telovadnih predstav na dež. razstavi v Pragi. — Na Primorji se kažejo že slabi nasledki razprtij, ki so jih ondi slov. rodoljubi imeli zadnja leta med seboj ter je vse narodno življenje že blizu vtihnilo. — Slov. politično društvo „Edinost“ se je v Trstu obnovilo ter upamo, da bode njegovo delovanje uspešno in to bode, če se ne meša več v reči kranjskih Slovencev, dokler jih ne pozna dovolje, ne bolje, kakor v zadnjem času. — V Kopru, glavnem mestu Istre, je šolski svet, se ve, da laški, hotel djati iz službe necega učitelja, ker je glasoval za hrv. kandidata. No tako daleč pa še vendar le ne seže njegova oblast. — Hrv. sabor ali dež. zbor se snide v Zagrebu v prvih dneh prihodnjega meseca, vendar pa nima sedaj ta sabor veliko pomena, ker obvelja v njem vselej to, kar hoče vlada v Budimpešti. — Ogerski minister fzm. Fejérvary biva sedaj na Dunaji in posl. Ugron mu očita, da vleče preveč na avstrijsko stran ter še posebej to, da hoče minister, naj vstopijo nekateri višji častniki yskupno drž. vojsko. Se ve, da je to pregreha le ni Madjaru, kakor je Ugron.

Vunanje države. Kakor že nekaj let, tako pride tudi letos k sv. Očetu Leonu XIII. mladih delavcev iz francoske dežele več skupin, da jim zahvali za veliko skrb, ki jo imajo sv. Oče za vzboljšanje delavskih razmer po svetu. — Minister za italijanske drž. finance vpelje novi davek na „čudodelna“ zdravila in nima menda nihče kaj zoper njo, če ne možje, ki jih prodajajo. — Na Francoskem misli vlada na to, da se odpravijo stave, ki so

v navadi pri konjskih dirkah in v časih so tolike, da pride sem ter tje kateri ob vse svoje premoženje. Ne bilo bi krivo, če se torej prepovejo, ker se jih vdeležuje že tudi manj premožno ljudstvo, se ve, da na svoje škodo. — Angleška vlada je srečna v tem, da ima država vsako leto več dohodkov, kakor stroškov. To pa ne odpravi ubošva, ki ga je v njej poleg bogastva več, kakor v kateri drugi državi. — Kakor je podoba, bode knez Bismarck v resnici voljen v nemški drž. zbor, toda va-nj, pravi, da ne pojde velikokrat, samo tedaj, kedar bi ga bilo treba v njem. No tolike sila pa menimo, da že le ni po njem. — Da se zbira rusko vojaštvo v večjem številu na avstrijskih in nemških mejah, je resnica, toda iz tega ni treba misliti, da namerava Rusija vojsko. — Bolgarska vlada stika še vedno za morilci Belčeva in pravi, da so vsi na ruskih tléh. Na to ni verjeti. — Milan, prejšnji srbski kralj, vzame si denar iz drž. kase na tri leta naprej ter pojde iz dežele, kakor pravi, zavoljo ljubega miru. — Turska vlada je kaznovala one roparje, ki so bili v Skoplji vdrli v katol. cerkvo in s tem je med našo in tursko vlado pravde o tej reči konec. — Da je Turčija za voljo kužnih bolezní v Afriki zaprla mejo proti Masavi, ki je v rokah Italijanov, to sila peče le-te, toda kaj ji morejo? — V Chicagu, velikem mestu v severni Ameriki, je zgorela velika tovarna za pohiše in prišlo je v tem veliko opic ob življenje. Tik tovarne je bila namreč razstava razne zverine. — V Chili, republiki v južni Ameriki, še ni miru, vendar pa so bile že nove volitve in iz njih se vidi, da ima sedanja vlada večino poslancev za-se. To pa daje upanje, da se poleže prej ali slej nemir ter povrne stari red, kolikor ga je v republiki sploh mogoče.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripoved iz Savinjske doline.)

(Konec.)

„Pa bi malo podzemljic skuhali, mama: jaz sem tako lačen“; prosi čez nekoliko časa zopet deček, in svitle solze se mu prikažejo v očéh. Uboga mati ga je hitro objela in pritisnila na svoje srce, da bi ne videla solz svojega gladnega otroka. Globoko je izdihnila in pogledala na britko razpelo v kotu; saj je vedela, da ne sme skuhati nicoj podzemljic, ako hoče jutri na veliko noč dati kaj jesti svojima otrokoma.

„Bodemo pa malo molili, ljubčka moja“; rekla je čez nekoliko časa mati; „in ljubi Bog nam bode že poslal kakšno pomoč, saj jutri bode velika noč. Slišita zvonjenje; ravno zdaj se obhaja ustajenje našega Gospoda Jezusa

Kristusa; oj on je zdaj od mrtvih vstal, in bode tudi k nam gotovo veselo alelujo prinesel". Vsi trije so pokleknili krog bele mize pred britko razpelo, in mati je molila, otroka pa za njo izrekala prelepe molitvice o Kristusovem ustajenju.

Še so molili, in bili čisto zatopljeni v pobožnost, ko se tiho odprejo vrata, in v hišo vstopijo dve ženi in dva moža, ne da bi njih bili oni kaj slišali. Vsakteri je imel v roki jerbašček, kateri je bil poln belega kruha, mesa, klobas, jabelk in drugih dobrih reči. Bili so to dobri sosedje in sosede, kateri so videli poprej v cerkvi pobožno ubogo rodbino moliti, in so vedeli za njemo uboštvo, ter so prinesli darú obilo za velikonočne praznike. Tiho so stali pri vratih in poslušali glasno molitev, v katero je bleda mati vedno vpletala prošnje za ljubega ateja in vse druge ljudi, in otroka sta pobožno za njo besede izrekala. Solze so vsem igralo v očéh, ko vidijo toliko ubožnost, in slišijo tako gorečo molitev.

Nihče se še ni bil ganil, ko stopi zopet neki mož v hišo, prav tiho in previdno. Bil je zali mož v vojaški obleki, in na prsih svetil se mu je zlati križec. Nekoliko časa je tiho stal, a prsi so se mu močno dvigale, oči pa so zalile mu solze. Ni se mogel več zdržati in gledati teh angeljev v človeški podobi, ko je slišal moliti: „Da bi ljubi Jezus, kateri je danes od mrtvih ustal, in prinesel odrešenje in veselje vsem ljudem, tudi našega ljubega očeta skoraj pripeljal zdravega zopet domov“.

„Jera, Jera! Moja ljuba otroka!“ je zaklical, razprostrl je svoje roke in stopil naprej.

„Gašper, moj Gašper!“ vsliknila je žena in skočila po konci.

„Atej, ljubi atej!“ zaklicala sta otroka, in presrečni mož objel je srčno svojo ljubo ženo in svoja draga otroka, neizročena sreča zavezala je vsem jezike, le svitile solze veselja takale so se oklenjeni srečni družini po licih.

„Zahvaljen bodi večni Bog; to je v resnici vesela aleluja!“ rekel je eden sosedov, videč to veselo svidenje.

J. K. Savinjski.

Smešnica 16. „Sosed“, vpraša kmet, ko gresta iz obč. seje, „sosed, ali veš za razloček med Bogom in našim županom?“ „Ne“, odvrne sosed. „No“, poprime kmet, „pa je le razloček. Bog pač vé vse, naš župan pa še vé vse — bolje“.

Razne stvari.

(Visoki gostje.) Včeraj, v sredo, bili so premil. knezonadškof iz Solnograda, dr. Jan. Haller in Nj. ekselencija dr. Janez Zwerger, knezoškof v Gradci, gosti našega mil. knezoškofa. Dopoldne so prevz. knezonadškof in

naš milostl. knezoškof obiskali zavode: kn. šk. bogoslovje in čč. šolskih sester, Graški knezoškof zavod čč. šolskih sester pri sv. Petru zunaj Maribora in vsi trije potem kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru. S popoldanjim brzovlakom pa so se odpeljali na to najprej v Ljubljano in zatem na dalje k sv. Očetu v Rim.

(V Celji) pozdravili so našega prem. knezoškofa in njih prevzvišena spremljevalca na Rinskem popotovanju preč. gosp. opat Ogradi, veleč. o. gvardijan Gregorij, novi veleč. gosp. superijor Franc Javšovec, s še jednim č. misi-jonskim duhovnikom od sv. Jožeta, potem pa še par drugih čč. duhovnikov. Mil. knezonadškof spregovorili so par ljubeznjivih besed s sleharnim gospodom, katere so jim naš premil. knezoškof predstavili. Bog jim daj srečno se povrniti!

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda za Slovenjgrдец in okolico priredi v nedeljo, dne 26. aprila t. l. popoldne ob 4. uri glavno zborovanje pri gospodu Petriču v Staremtrgu in slov. rodoljube prav uljudno povablja, da bi se tega zborovanja udeležili, kakor tudi uplivati hoteli, da bi tudi drugi prišli in kot udi tej toliko koristni družbi pristopili. Odbor.

(Nadzorovanje.) Novi c. kr. dež. šolski nadzornik v Gradci, g. dr. Konrad Jarz si je prve dni tega tedna ogledal c. kr. učiteljišče in ljudske šole v Mariboru. G. nadzornik je jako vnet za šolsko napredovanje in ljubeznjiv nasproti gg. učiteljem.

(Železnica.) Južna železnica napravi med Ponikvo in Št. Jurijem novo postajo in to na prošnjo dotičnih občin ter bode tem tudi nekaj za njo priplačati.

(Okr. zastop.) Najvišje potrjenje je dobila izvolitev g. Fr. Lenček, veleposestnika na Blanci, za načelnika in g. V. Medica, zdravnik in župana v Sevnici, za namestnika v okr. zastopu Sevniskem.

(V Gornjem gradu) imeli so v onem tjednu obč. volitve in ne znamo, zakaj ali toliko je resnica, da jih je „D. W.“ vesela Ker pa v tem trgu ni nemškutarjev, zato se nam zdi čudno to njeno veselje.

(„Narodne legende“) za slov. mladino zbira g. Anton Kosi, učitelj v Središči ter je izdal sedaj jih že 3. zvezček; dobi se pa za ceno 16 kr. pri g. izdajatelji v Središči.

(„Šmarnice“) izdala je „kat. bukvarna“ v Ljubljani. Sestavil jih je po Marijini visoki pesmi ali magnifikat č. g. Andrej Kalan, kaplan v Trnovem v Ljubljani. Cena jim je 1 fl. 25 kr. s pošto vred.

(Umrla) je dne 6. t. m. v Središči Mica Kočevar, soproga staroste narodnih Središčanov g. Ivana Kočevarja in svakinja pokojnega Štefana Kočevarja 75 let stara. Naj v miru počiva blaga žena!